

(1) באיזו מידה מעורבים אבות בגידול ילדיהם הפעוטים - זה נושא עבודת מחקר חדשה של פסיכולוגית מן האוניברסיטה העברית. לצורך המחקר רואיינו 160 זוגות הורים לתינוקות בני תשעה חודשים, המשתייכים לקבוצות חברתיות שונות.

לפעמים אבות רוצים לעשות רושם שהם מעורבים מאוד בגידול ילדיהם. כדי שהמחקר לא יושפע (5) מכך, הם לא התבקשו להעריך את קשריהם עם התינוק, אלא רק לתאר בפירוט את פעילותם במשך ימים אחדים. החוקרת מדדה את מעורבות האב על פי שני מדדים (קריטריונים) כמה זמן מקדיש האב לפעילות משותפת עם התינוק, ומספר הטיפולים שהוא מטפל בו.

התברר, שרוב האבות מנצלים רק כשליש מהזמן העומד לרשותם לשם פעילות הדדית עם התינוק. פרט מעניין שעלה מן הממצאים הוא, כי האימהות, הנמצאות בדרך כלל זמן רב יותר עם הילד, (10) מנצלות רק כעשירית ממנו לפעילות ממשית עם הילד. האב הממוצע מבצע ביום פעולת טיפול אחת בתינוק. האבות שמטפלים בתינוקם פעמיים ביום ויותר, הם ברובם בעלי השכלה גבוהה יותר ונשואים לנשים עובדות.

במחקר נבדק משתנה נוסף, והוא - דימוי התינוק. כלומר, כיצד מעריכים ההורים את הכשרים השכליים של התינוק. נמצא, שאבות בעלי מעורבות גדולה יותר בגידול התינוק, רואים בתינוקם (15) תינוק מפותח מגיל מוקדם יותר, וזאת בהשוואה לאבות המקדישים לילדם זמן מועט. יש פה, לדעת החוקרת, תופעה מעגלית: אב המכיר את תינוקו יותר, רואה בו תינוק מפותח יותר וחושף אותו לגירויים רבים יותר; בעקבות זאת הקשרים ביניהם יהיו אמיצים יותר, והפעילות המשותפת רבה יותר.